

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.049/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Tordai Gábor) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Péro Albin kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (21. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 11.K.700.336/2024/20. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2021. január 1. napjától 2023. december 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a helységi Rendőrkapitányság (a továbbiakban: rendőrkapitányság) állományában helység2 és az alperes által kijelölt helység3 körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzetében körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot. A perbeli időszakot érintően – 2022. július és 2023. január hónapjainak kivételével – az alperes utasítására a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül, a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb [átkísérési, elővezetési, előállítási, előállított őrzési, akciókban részvételi, vendéglátóhely ellenőrzési, sebességellenőrzési, rendezvénybiztosítási, covid-ellenőrzési, és a TIK (a továbbiakban: TIK) általi küldési] szolgálati feladatokat ellentételezés nélkül rendszeresen ellátott; az emiatt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatszám1 számú határozatával elutasította.

A kereset, a védírat

[2] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszak vonatkozásában – 2022. július és 2023. január hónapjait kivéve – 985.575 forint megbízási díj és annak 2022. július 1. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), c) pontjait és (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját vitatva.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 985.575 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1) bekezdés c) pontjában, (5) bekezdésében, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2. a), b) és c) pontjaiban, 3. a) és d) pontjaiban, 21. c) és d) pontjaiban, 25. a) és 51. pontjában, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. számú mellékletében, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BM rendelet) 10. § (2) bekezdésében, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasításban (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) foglaltakra alapította. A tényállást a perben csatolt okiratok, a felek nyilatkozatai, a felperes személyes előadása,

valamint a Tanú1 és Tanú2 tanúvallomásai alapján állapította meg. Rögzítette, hogy a körzeti megbízotti és járőri beosztás egymástól elválik, azokra két – egymástól szintén elkülönülő – jogi norma vonatkozik. Nem annak van jelentősége, hogy az adott tevékenység ellátását a körzeti megbízott számára jogi norma tiltja-e, hanem annak, hogy az az adott tevékenységet más beosztásba tartozó feladatként rögzíti. A Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. számú ítéletére hivatkozással hangsúlyozta, hogy amennyiben a jogi norma adott munkakörre nézve kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak a munkaköri leírás elkészítésekor ahhoz kell igazodnia, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. A járőrfeladatok felperes munkaköri leírásába foglalása az ez alapján ellátott tevékenységet nem teszi jogszerűvé. A csatolt okiratok, a felperes személyes előadása és a tanúvallomások alapján megállapítható, hogy a felperes a közrendvédelmi feladatait 2021. és 2022. években lényegében valamennyi szolgálatát érintően a saját és a KMB csoport megbízotti csoport működési körzetén kívül, a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén, jellemzően nem a KMB Szabályzat 2. a) pontjában meghatározott tevékenység keretében végezte; 2023. évben pedig a napi szolgálataiba járőrként került beosztásra. A felperes rendszeresen, – lényegében valamennyi szolgálata során – a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül TIK küldést is teljesített; a működési körzetből való elvonása nem eseti jelleggel történt. A saját és a KMB csoport működési körzetén kívül végrehajtott járőri feladatellátás a felperes számára nyilvánvalóan többletfeladatot jelentett. Megállapította továbbá, hogy az alperes a perbeli időszakban a felperest éves szinten több alkalommal rendezvénybiztosítási feladatellátásra is utasította, amelyre több alkalommal a működési körzetén kívül került sor. Emellett havi rendszerességgel elővezetési, fogvatartottak kíséréseivel és őrzésével járó feladatokat is kapott; továbbá a működési és a KMB csoport működési körzetén kívül évente többször sebességellenőrzési tevékenységben is részt vett. A rendőrségi akciókban való részvételt, vendéglátóhely ellenőrzési feladatok teljesítését is igazoltnak látta, valamint megállapította, hogy a felperes a 2020. évben jelentős, a 2021. évben csekély számban covid-ellenőrzési feladatokat is ellátott. Az alperes 2021. január hónapjára eső igény tekintetében előterjesztett elévülési kifogását arra hivatkozással nem fogadta el, hogy a 2021. januári illetmény kifizetése 2021. február 5. napján vált esedékessé, ezáltal a 2024. február 2. napján előterjesztett szolgálati panasz érdemi vizsgálatra alkalmas, a 2021. januári illetmény megfizetése iránti igény nem évült el. A KMB Szabályzat – a pertárgyi igényt is érintő, perbeli időszakban módosított – 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezéseire hivatkozással rögzítette, hogy amennyiben a bíróság annak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát magában foglalja, úgy sérülnének a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai; ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114.-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154.-192. §) kialakított kógens rendelkezése, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma. A Hszt. 2023. február 1. napján hatályba lépett módosításával érintett időszak tekintetében megállapította, hogy az alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a felperes megbízási díjra való jogosultságát a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja kizárja, ugyanis ez esetben a lex specialis legi generalis elv érvényesül, miszerint a speciális szabály az általános szabályt minden esetben felülírja. Jelen esetben ez akként valósul meg, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában szereplő általános szabály helyett a 71. §-ban rögzítetteket kell alkalmazni. Megállapította továbbá, hogy a felperes 2023. február 1-jét követő időszakban jelentős többletmunkát nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végzett, amelyre tekintettel a megbízási díj ezen időszak vonatkozásában is megilleti. A megbízási díj mértékét a többletfeladat-ellátás rendszerességére (jellemzően havonta több alkalommal történő végrehajtására), folyamatosságára (a szolgálatai többségében való teljesülésére) és annak a

működési körzeten kívüli teljesítésére figyelemmel a rendvédelmi illetményalap 75%-os mértékével találta arányosnak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset egészében történő elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset 2022. augusztus 11. napját követő időszakra történő elutasítását, valamint a megbízási díj 2021. január 1. napjától 2022. augusztus 11. napjáig terjedő időszakra történő, a rendvédelmi illetményalap 50 %-ának megfelelő mértékű mérséklését, harmadlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset 2023. február 1. napját követő időszakra történő elutasítását, továbbá a marasztalás összegének 2021. január 1. napjától 2022. július és 2023. január hónapjainak kivételével, 2023. február 1. napjáig terjedő időszakra vonatkozó, a többletteljesítményhez igazodó, a rendvédelmi illetményalap 50%-ával egyező mértékű mérséklését, negyedlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a megbízási díj mértékének a teljes perbeli időszakra történő 50%-os mértékre mérséklését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, 271. § (helyesen: 71. §) (1) bekezdését, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 67. § (1), (2) bekezdéseit, 69. §-át, a KMB Szabályzat 24. pontját, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (1), (2) bekezdéseit. Hivatkozása szerint a felperes a közrendvédelmi feladatai körében látta el azon feladatokat, amelyeket adott esetben a Járőr Szabályzat szabályoz, mely nem csak a járőr, hanem a járőri tevékenységet végző valamennyi, egyéb beosztásban szolgálatot teljesítő hivatásos állományú tagra előírásokat tartalmaz. Egy beosztásra több szabályzati rendelkezés is irányadó, ha az adott beosztáshoz több szolgálati forma is rendelhető. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 11. napja után hatályba lépett módosítása ezt még nyilvánvalóbbá tette. Az ORFK utasításokat nem lehet a feladatokat kógens módon és kizárólagosan meghatározó normáknak tekinteni, hiszen a rendőrség hivatásos állományának tevékenységét magasabb szintű normák szabályozzák. Az egyes beosztások közötti feladatbeli párhuzamosságokat a felperes sem vitatta, a két beosztást tekintve a feladatokban lehetnek átfedések. A Szolgálati Szabályzat 69. §-a alapján a szolgálati előjáró a körzeti megbízott számára más szolgálati formában történő feladatellátást is elrendelhet, az e rendelkezést megkérdőjelező bírósági érvelés tehát téves és jogszabálysértő. A közrendvédelmi közterületi tevékenység, mely valójában járőrözést jelent, a körzeti megbízott saját beosztásába tartozó feladat. Ebből következőleg a felperes nem más beosztásba tartozó feladatot végzett, hanem több szabályzat által is szabályozott olyan feladatot, amely a saját beosztásába tartozik. Az elsőfokú bíróság a szabályozó normák összehasonlításának mellőzésével, a felperes beosztásához tartozó feladatok meghatározásánál kizárólag a KMB Szabályzatban – mint egyedülként alkalmazandó normában – foglaltakból kiindulva, jogszabálysértő módon állapította meg, hogy a felperes más beosztáshoz tartozó feladatot látott el. Figyelmen kívül hagyta a Szolgálati Szabályzat 67. § (1) és (2) bekezdéseiben írt, az egyes szolgálati formák közötti átjárhatóságra vonatkozó előírásokat. A TIK küldésekkel kapcsolatos ítéleti megállapítás is téves, mivel a TIK a teljes személyi állományt jogosult irányítani, nem csak a járőrállományt. A küldésekkel teljesített feladatok pedig a felperes közrendvédelmi feladatai közé tartoztak, azokat a szűkebb működési körzetében (helység²) és a KMB csoport működési körzetében (helység³) is el kellett volna végeznie. Az elsőfokú bíróság nem végezte el a TIK küldések során ellátott feladatok tartalmi értékelését. A körzeteken kívül végzett

saját beosztásba tartozó feladatok nem szolgálhatnak alapul a helyettesítés megállapításához. Az elsőfokú bíróság nem indokolta meg, hogy miért tekintette az egyéb feladatokat járőri beosztásba vagy más szolgálati beosztásba tartozó feladatoknak. Kísérési feladatot a közrendvédelmi állomány, így a körzeti megbízotti állomány és a járőri állomány is napi szinten lát el, és nem tartozik a fogdai szolgálat keretében ellátandó, a KMB Szabályzat szerint tiltott elvonást eredményező, őrzési és kísérési feladatokba. A felperes által nevesített egyéb feladatok pedig csak eseti elvonást jelentettek, ideértve a fokozott ellenőrzéseket, őrzést, rendezvénybiztosítást, sebességellenőrzést és a vendéglátóhelyek ellenőrzését is, melyekben csak szórványos, egy-egy alkalomhoz kötődő, nem rendszeresen ismétlődő esetekben volt igazolt a részvétele. A felperes a járőri feladatokat 2022. augusztus 12. napjától csak napi legfeljebb néhány órában látta el. A működési körzet fogalmát nem a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától történt módosítása változtatta meg, az már 2021 decemberétől módosult, a korábbi települési működési körzeti székhely a csoportkörzetté szervezéssel csoportkörzeti székhelyre változott. A KMB csoport létrehozásának jogalkotói célja a folyamatos rendőri lefedettség biztosítása volt, a csoportkörzetté szervezés nem értékelhető csak a távollétek-kiváltásának munkaszervezési megoldásként, a felperesnek a csoportműködési körzet dokumentumai is a szolgálati dokumentumaiként tekintendők, és az a körülmény, hogy a munkaköri leírása nem került korrekcióra a csoportkörzetté szervezésnek megfelelően, szintén nem jelenti azt, hogy a csoportkörzetté szervezést követően is csak a korábbi szűkebb működési körzetében kell a feladatait ellátnia. A felperes megbízási díj iránti igénye a Hszt. 2023. február 1-jei módosítását követően sem tekinthető megalapozottnak. A más beosztásba tartozónak vélt többletfeladatok időtartama nem minősül jelentősnek, és azok ellátása rendszeresnek sem nevezhető. E szempontoknak való megfeleléség felszínesen nem vizsgálható; a mérlegelés nem szűkíthető le a bíróság által kiragadott egy-egy, a többinél fontosabbnak ítélt szempont vizsgálatára. Az elsőfokú bíróság a számszerű adatok elemzésével adós maradt; nem tett különbséget a 2022. augusztus 11. utáni és a 2023. február 1-jét követő időszak között. A megbízási díj összegszerűségével kapcsolatban kifejtette, hogy az ítélet indokolásából a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdésében és a 33/2015. BM rendelet 10. § (2) bekezdésében foglalt szempontok értékelése teljes mértékben hiányzik. A 2022. augusztus 11. napját követő, részletezően vizsgált szolgálati dokumentumokból tényyszerűen megállapítható, hogy az eseti előforduláson és a jelentősnek tekinthető többletmunka hiányán túl, az egybefüggő időtartam egyáltalán nem teljesül. A vizsgált időszak járőrözésként megnevezett tevékenységeinek előfordulása meg sem közelíti azt az időtartamot, amelyet a jogszabály előfeltételként előír. Az elsőfokú bíróság azt a körülményt sem értékelte, hogy a járőri és egyéb feladatokat a felperes nem egyedül, hanem járőrpárban látta el. Nem mérlegelte, hogy a járőri beosztás a körzeti megbízotthoz képest alacsonyabb besorolású, melyet szintén mértéket csökkentő tényezőként kellett volna figyelembe venni. A Hszt. módosítást követő időszakot érintően megsértette a Hszt. 71. § (3) és (6) bekezdéseiben írt 30 napos egybefüggő időtartamú feladatellátásra vonatkozó rendelkezéseket is.

[6] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. Az alperesnek az egyes normákra (ORFK utasításokra) vonatkozó értelmezése alaptalan, a Kúria több eseti döntésében is kialakított jogértelmezésével ellentétes. Nem vitatott, hogy a működési körzetén kívül is rendszeresen ellátott rendőri feladatokat, jellemzően járőrszolgálatot. A járőrszolgálat szabályozása teljesen hiányzik a KMB szabályzatból, ezt a tevékenységet a körzeti megbízott közterületi tevékenységgel azonosítani nem lehet. A KMB szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízottnak a közterületi

szolgálatot a működési körzetében kell ellátnia, ehhez képest a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén ellátott járőrszolgálat a járőri, járőrvezetői beosztásba és nem a körzeti megbízott feladatkörébe tartozik, még akkor sem, ha a feladatok között lehetnek átfedések. A perbeli szolgálatai teljes egészében megegyeztek egy kinevezett járőr, járőrvezető napi szolgálatával. A TIK küldések és a KMB csoport létrehozása sem adnak alapot a munkakör szélesítésére, abba nem tartozó feladatok ellátására. A körzeti megbízott működési körzetéből csak meghatározott okból és csak eseti jelleggel vonható el, ez következik a KMB szabályzat 24. pontjából is. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól, e két beosztás feladatait normális esetben azonos illetékességi területen párhuzamosan hajtják végre. A körzeti megbízott alapvető feladata a látható rendőrség megteremtése, míg a járőrre a járőrszolgálat ellátása. Az alperes járőri létszámhiányra alapított hivatkozása szintén alaptalan; a járőrszolgálati tevékenység ellátásával a körzeti megbízottakat jogellenesen terhelte. Utalt arra, hogy a hasonló tényállású ügyekben a bíróságok a kereseti kérelemnek következetesen helyt adnak, elutasító ítélet nem ismert. Hivatkozása szerint az alperesnek a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával kapcsolatban kifejtett érvelése szintén nem megalapozott. E körben utalt a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.459/2023/4. és 5.Kf.700.543/2023/4. számú ítéleteire. A Hszt. 2023. február 1-jei módosításával érintett igényével összefüggésben – álláspontja szerint – az elsőfokú bíróság a Hszt. ezen pontosító rendelkezéseit helyesen értelmezte, a díjazás mértékét megfelelően mérlegelte.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése helytálló; azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[9] Az ítéltábla előrebocsátja, hogy Magyarország Alaptörvénye T. cikk (2) bekezdése taxatívul rögzíti mely normák minősülnek jogszabálynak; ekként jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet. Az alperes fellebbezésében megjelölt ORFK utasítások (KMB Szabályzat, Járőr Szabályzat és Szolgálati Szabályzat) nem minősülnek az Alaptörvényben rögzített jogszabályoknak. Az ORFK utasítás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 1. § (1) bekezdése és a 23. § (4) bekezdése alapján közjogi szervezetszabályozó eszköz, ahogyan azt a Kúria több korábbi határozatában (Kf.VII.45.188/2021/2; Kf.VII.39.052/2021/4; Kf.VII.39.890/2021/4; Kf.VII.40.247/2021/4.) kifejtette. A másodfokú bíróság e tekintetben leszögezi, hogy a KMB Szabályzat, Járőr Szabályzat és Szolgálati Szabályzat a fellebbezésben megjelölt pontjainak megsértésére történt hivatkozás a fellebbezésre önmagában nem adhatott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdése].

[10] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet eljárásjogi és anyagi jogi megállapításainak felülvizsgálatát kérte. Az ítéltábla elsőként az eljárásjogi kifogások megalapozottságát vizsgálta.

[11] Az alperes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást vitatta, e körben azt, hogy a járőri és egyéb szolgálati feladatok ellátása a körzeti megbízott feladatát képezi, ugyanakkor az általa helyesnek vélt tényállítást – az egységes bírói gyakorlatot cáfolva – igazolni nem tudta; a Kp. 78. § (1)-(2) bekezdése körében a pusztán hivatkozásokon kívül olyan eljárásjogi érvelése nem volt, amelynek értékelésével a másodfokú bíróság tény/tényállásbeli hibát megállapíthatott volna. Az alperes fellebbezésében arra is tévesen hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a perbeli időszak jogszabály-módosításait figyelmen kívül hagyta, eszerint a KMB Szabályzat módosítása előtti és utáni, valamint a Hszt. módosítása utáni időszakokat ítéletében nem különítette el. Az elsőfokú ítélet [28], [49] és [58] bekezdései ezen hivatkozást nyilvánvalóan cáfolják.

[12] Az alperes – konkrét jogszabályhely megjelölése nélkül – az indokolási és a bizonyíték-értékelési kötelezettség megsértését is állította. Ahogy arra a Kúria több határozatában (Kf.VII.39.301/2020/3., Kf.VII.39.245/2020/4., Kfv.VII.37.573/2020/5., Kf.VII.39.231/2021/5. stb.) is rámutatott, pusztán azon az alapon jogsértést nem lehet megállapítani, hogy a fél a támadott ítéletben szereplő érvekkel és jogértelmezéssel nem ért egyet. Az alperesi fellebbezés alapján a másodfokú bíróság számára a felülbírálat terjedelme a Kp. 79. § (2) bekezdésével és a 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésével összefüggésben az elsőfokú bíróság által elvégzett bizonyíték-értékelés és mérlegelés jogszerűségének, tehát megalapozottságának és okszerűségének, valamint az alperes ezzel kapcsolatos érvelésének a vizsgálatára terjedhetett ki. Amennyiben a fellebbezés az elsőfokú bíróság által figyelembe vett adatok valóságát, és az értékelés, mérlegelés megalapozottságát, okszerűségét nem dönti meg, azaz, ha az elsőfokú bíróság a perben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a rendelkezésre álló bizonyítékokat értékelte, és a mérlegelése során kirívóan okszerűtlen következtetésre nem jutott, az ítélete ezen megállapításainak felülmérlegelésére a másodfokú eljárásban nincs lehetőség.

[13] A perben nem volt vitatott, hogy a körzeti megbízott és a járőr két külön beosztást jelent, az alperes azt vitatta, hogy a felperes által megjelölt feladatok más beosztáshoz tartozó feladatoknak minősülnek. A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többlétszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).

[14] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a felperes járőrfeladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő rendszerességgel látta el, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 21. d) alpontja,

mivel e feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoznak. A 21. d) alpont vonatkozásában az alperes bár a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a TIK küldésekre késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések miatt került sor, azonban ezen állítását semmivel nem támasztotta alá, ezért azt a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta. A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A következetes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[15] A felperes a perbeli időszakban a kísérőőri beosztás feladatai közé tartozó átkíséréseket is végzett, amelyek a KMB Szabályzat 25. pont a) alpontja szerint a körzeti megbízott számára tiltottak, ezért ezen feladatok ellátása miatt ugyancsak megbízási díjra jogosult.

[16] A Kúria korábbi döntéseiben (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperesnek a munkaköri leírásban szereplő feladatait a saját működési körzetében kellett ellátnia, nem pedig a KMB csoport működési körzetében, illetőleg a rendőrkapitányság illetékességi területén.

[17] A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.525/2021/3.).

[18] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó, számára esetenként tiltott többletfeladatokat is végzett, a saját és a KMB csoport körzetén kívül is, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – a 2022. augusztus 11. napjáig terjedő időszakban és azt követően – a KMB Szabályzat módosítása után, 2023. január 31. napjáig – is megalapozták.

[19] Az ítéltábla a Hszt. 2023. február 1. napját követő időszakot érintő módosítását is figyelembe véve a felperes általi rendszeres és jelentős mértékű többletfeladat-ellátást ugyancsak elfogadta és igazoltnak látta, az elsőfokú bíróság e körben tett megállapításaival egyetértve.

[20] Az alperes fellebbezésében ugyan hivatkozott a Hszt. 71. § (6) bekezdésének sérelmére, azonban ezzel összefüggő indokolást a felperesi igény jogalapjának vitatásán túlmenően nem adott elő. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összegszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összegszerűségi eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének (a fellebbezésben felhívott jogszabályi rendelkezésből beazonosíthatóan a megbízási díj aránytalan mértékének) alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette.

[21] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel a felperes által felszámított összeggel arányban állónak talált.

[23] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték (78.846 forint) az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[24] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. május 7.

dr. Kecskés Zsófia s.k.
a tanács elnöke

dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.
előadó bíró

dr. Farkas Ervin s.k.
bíró